

práva dle čl. III. rozhodnutí konference velvyslanců počala běžeti teprve dnem 11. února 1925, kdy rozhodnutí konference bylo ve sbírce zák. a nař. pod č. 20 publikováno, a jest proto pokládati st-lovo opční prohlášení za podané včas i tenkrát, kdyby byl správný názor žal. úřadu, že tvrzené právo opční bylo st-lem vykonáno teprve dnem 11. září 1925.

Otázkou, od kdy sluší počítati jednoroční lhůtu pro výkon opčního práva dle čl. III. rozhodnutí konference velvyslanců, zabýval se nss již v dřívějších svých nál. a rozhodl ji, upustiv na základě usnesení svého odborného plenu od původního názoru souhlasného se stanoviskem stížnosti, v nál. Boh. A 6991/27 v ten smysl, že lhůta ta počala dnem 28. července 1920. Na tomto názoru setrvává nss i v tomto případě.

Skončila tedy lhůta ta uplynutím 1 roku ode dne 28. července 1920, pokud se týče, když byla zvláštní dohodou mezi vládami čsl. a polskou prodloužena do dne 28. dubna 1922, tímto dnem, a lze pak za včas podaná pokládati jen ona opční prohlášení, jež byla podána do této právě uvedené lhůty, nikoliv prohlášení jako st-lovo, jež, jak nahoře uvedeno, sluší pokládati za podané teprve po této době.

Je-li tomu tak, pak nelze shledati nezákonnost ve výroku žal. úřadu, jenž vycházejí z téhož názoru, nevzal st-lova opčního prohlášení na vědomí a odmítl učiniti o něm opatření, a jest pak stížnost, dovozující opak, bezdůvodna. Sluší ji proto zamítnouti, aniž se třeba zabýváti ještě otázkou, zda jest v souhlase s právním řádem i názor žal. úřadu, že rozhodnutí konference velvyslanců, třeba bylo ve sbírce zák. a nař. publikováno, není právní normou, z níž by pro obor vnitrostátního práva mohla býti dovozována subj. práva jednotlivců.

Č. 7664.

Občanství státní. — Domovské právo: I. Jaké státní občanství má býv. státní občan býv. království a zemí na říšské radě zastoupených, který před převratem měl domovské právo na Znojemsku a roku 1919 nabyt dom. práva v Hor. Rakousích? — II. Právní názor rak. úřadů, že osoba taková se stala státním občanem rak., není závazný pro čsl. úřady, rozhodující o jejím případném stát. občanství čsl.

(Nález ze dne 3. ledna 1929 č. 34.546/28.)

Prejudikatura: Boh. A. 3624/24.

Věc: Lev M. ve F. (adv. Dr. Pav. Stadler z Plzně) proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Na základě nál. Boh. A. 3624/24 zrušilo min. vnitra, rozhodujíc po doplnění spisů znovu, nař. rozhodnutím výnos zsp-é v Brně opět z moci úřední a to z těchto důvodů: »Jak plyne z obsahu spisů, bylo odvolateli, původně příslušnému do obce Š., okres Znojmo, k jeho žádosti z 28. března 1919 uděleno dne 29. března 1919 dom. právo v Enži v Hor. Rakousích. Rak. spolkový kancléřský úřad zaslal sem dodatečně přípisem z 2. května 1925 rozhodnutí zem. vlády pro Hor.

Rakousy v Linci z 9. dubna 1925, že Leo M. musí býti považován podle čl. I Brněnské smlouvy za rak. stát. občana, poněvadž získal dne 29. března 1919 dom. právo v Enži, kamž i nadále přísluší, ježto dosud jinde dom. práva nenabyl a tudíž se nemohl podle § 17 dom. zák. platně zříci dom. práva v této obci. Otázka, nabyl-li jmenovaný platně dom. práva v Enži a stal-li se tím v důsledku brněnské smlouvy rak. státním občanem, může býti řešena jen podle rak. zákonů a podle tamního právního řádu a vymyká se tudíž přezkoumání se strany min. vnitra a čsl. úřadů vůbec. Pro min. vnitra jest proto toto rozhodnutí zem. vlády v Linci závazným, pokud kompetentními rak. úřady nebude zrušeno. Poněvadž podle toho dlužno míti za prokázané, že st-l získal platně po 28. říjnu 1918 dom. právo v Rak. a rak. vláda pokládá toto dom. právo podle čl. 1 Brněnské smlouvy za podklad rak. stát. občanství podle mírové smlouvy, nelze jej podle Brněnské smlouvy a § 1 : 1 úst. zák. č. 236/20 pokládati za čsl. stát. občana.

Stížnost, která vytýká tomuto rozhodnutí porušení předpisu § 7 odst. 2 zák. o ss, shledal nss důvodnou.

Paragraf 7 zák. o ss stanoví: Shledá-li nss, že jest stížnost důvodná, zruší nař. rozhodnutí nebo opatření jakožto zákonu odporující a uvede důvody toho (odst. 1). Úřady správní jsou povinny učiniti ve věci další opatření, při čemž jsou vázány právním názorem, na kterém nss svůj nálezh založil (odst. 2).

V nál. Boh. A. 3624/24 vyslovil nss právní názor, že dom. právo st-lovo v Enži v roce 1919 nabyté nelze položit za základ pro posouzení jeho stát. občanství v republice rak., poněvadž pro předpoklad, že by st-l byl nabyl stát. občanství v republice rak. po 28. říjnu 1918 dříve, než nabyl dom. práva v Enži nebo současně s ním, není ve spisech dokladu.

Žal. úřad, opatřiv si sdělení zem. vlády hornorakouské, považuje toto sdělení, jak i z odv. spisu se podává, za onen doklad o tom, že st-l nabyl v republice rak. státního občanství současně s nabytím práva dom. Dokladem takovým mohl však dle vývodů, obsažených v cit. nál., býti jen doklad o tom, že st-li bylo před nabytím dom. práva v Enži anebo současně s ním stát. občanství republiky rak. skutečně propůjčeno. Ono sdělení není však dokladem o takovémto nabytí stát. občanství, nýbrž toliko právním názorem, že st-le jest dle čl. 1 brněnské smlouvy považovati za stát. občana republiky rak. proto, že 29. března 1919 nabyl v Enži dom. práva.

Žal. úřad. změniv svůj původní opačný právní názor, přijímá tento právní názor za svůj a buduje na něm své rozhodnutí. Právní názor ten je však v přímém rozporu s právním názorem, vysloveným v cit. nál. ve věci nynějšího st-le, že dom. právo, nabyté st-lem v roce 1919 v Enži, nelze samo o sobě položit za základ pro posouzení jeho státního občanství v republice rak.

Poněvadž pak dle ustanovení § 7 zák. o ss jest pro čsl. správní úřady, tedy i pro žal. min., závazným právní názor nss-u a nikoli právní názor úřadu jiného státu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle téhož ustanovení zákonného jako nezákonné.